

Anctó-rum mé-ri-tis ínclý-ta gaúdi-a Pangámus,

só-ci-i, gé-staque fórti-a : Gli-scens fert á-nimus pró-me-re

cánti-bus Victó-rum genus ó-ptimum. 2. Hi sunt quos fá-tu-

e mundus abhórru-it : Hunc fructu vá-cu-um, fló-ri-bus á-

ri-dum, Contempsé-re tu-i nó-mi-nis ásseclae, Je-su Rex bo-

ne caé-li-tum. 3. Hi pro te fú-ri-as atque mi-nas tru-ces Cal-

cá-runt hó-minum, saé-vaque vér-be-ra : His cessit lá-ce-rans

fórti-ter úngu-la, Nec carpsit pene-trá-li-a. 4. Caedúntur

glá-di-is mo-re bi-dénti-um : Non murmur ré-sonat, non

que-rimóni-a : Sed corde impá-vi-do mens bene cónsci-a

Consérvat pa-ti-én-ti-am. 5. Quae vox, quae pót-e-rit lin-

gua re-téxe-re, Quae tu Martí-ri-bus mú-ne-ra praépa-ras?

Ru-bri nam flú-i-do sán-gui-ne fúl-gi-dis Cingunt témpo-ra

láu-re-is. 6. Te summa o Dé-i-tas, únaque póscimus, Ut

culpas á-bi-gas, nó-xi-a súbtrahas : Des pa-cem fá-mu-lis,

ut ti-bi gló-ri-am Annórum in sé-ri-em canant. A-men.